

SOLARČEK

I Z POD
ČRNE PRSTI

LETU: IV.

ŠT 1.

Nikoli več, tovariši,
ne boste videli neba,
ki se pod njim rezovets
podoba novega sveta...

K. D. Kajuh

SPOMNIMO SE PADLIH

1. november je Dan mrtvih. Tega dne se ljudje zbirajo ob grobovih svojih dragih. Vsi so zamišljoni in tiki. Njihove misli so pri svojcih, katerih trupla trohnijo pod zemljo. Marsikatera solza zdrkne po licu, ko se ta ali oni spomni očeta, matere, brata ali sestre. Spominjamo se tudi padlih borcev, ki so darovali svojo dragoceno kri za svobodo, za naša življenja, za življenja, ki jih je vredno živeti.

Na koliko načinov so ti hrabri ljudje umirali? Trpeli so lakoto in žejo, zmrzovali po hostah, garali po koncentracijskih taboriščih na Rabu, v Dachauu, na Poljskem, v Nemčiji..., dušili so se v plinskih celicah in goreli v krematorijih.

Mnogi od teh nimače pravega groba. Nekateri ležijo pod rušo, v gozdovih, od drugih je ostal samo pepel, ki ga je veter raznoseł neznano kam.

Mati ne ve za sina. Ne ve, kje leži. Nikjer ni njegovega groba. Ali ga bo kdaj našla? Morda leži nekje na samotni jasi in mu le veter poje pesem o svobodni domovini, o domovini, za katero je pal.

Da, mnogo jih je padlo. Ti ljudje zaslužijo, da se jih spominjamo in, da jim na ta dan položimo na grobove šopke rož in prižgemo svečke.

Spomin na te ljudi bo živel še stoletja in stoletja in spominjal kasnejše robove, koliko žrtev so dali njihovi predniki za svobodo.

Bizjak Lidija, VI.a razred
Nejc Dragica, VI.b razred

ta pesem bo pesem milijonov,
ta pesem bo boj,
zato, ker je vzrasla iz moje
krvi,
zato, ker je vzrasla iz mrt-
vih kosti,
iz mrtvih kosti
v boju poslednjem ubitih
ljudi...

K. D. Kajuh

-ČETIČ LIVČAK
četv. život na vojnici
četv. krov v vojni
četv. obveznost v vojni
četv. se v vojni
četv. življenje v vojni
četv. češčenje v vojni
četv. milijonov, milijonov, milijonov.

-NEVODNIK RDEČA ZVEZDA NA GROBU PADLEGA JUNAKA
-četv. življenje v vojni

obnovlj. Ko smo et nekega zimskega večera zbrali ob topli peči,
se ust. nam je mati pripravovala o grozljivem dogodku iz NOB.
"Zadnje dni oktobra 1942. leta, so se Italijani vračali
z ociscovalno akcijo iz Porezna. Na koncu kolche je ko-
rakala mulja, na katero je bil privezen neznan mrtev
partizan, ves okrvavljen, saj ga je mulja vlekla po tleh
vso dolgo pot. Italijani so ukažili domačinom, naj ga
pokopljejo.

Lijhal se je prvi november. Italijani so postavili stra-
že, da bi ugotovili, kdo bo prinesel rāčo na neznančev
grob. Čeprav so bile straže močno poostreno, se je na
Grobu znašla rdeča zvezda. Italijani so brezuspešno
iskali storilca. Ker ga niso našli, so v svoji besnosti
začeli streljati na vse strani in tako zažguli več
sonikov in zaprli mnogo osumljenih ljudi. Partizanka,
ki si je kljub zastražitvi držnila postaviti zvezdo na
grob, je prečno zbežala."

Marsikater junak je padel in ni dočakal svobode. S svo-
jim delom dokazimo, da smo vredni tistih, ki jih ni več.

Kovuč Ada, VII.b razred

POGODEK IZ NOB.

Bilo je jeseni leta 1942. Italijani so obkocili Obloški vrh. Ko so lezli proti hrabu, so spotoma pobrali vse ljudi in jih odpeljali s seboj, da bi bili varni pred partizanskimi kroglama. Toda partizani so pravočasno izvedeli za Italijane. Imeli pa so ranjenca, ki ga niso več utegnili rešiti. Ime mu je bilo Črt. Svetoval jim je, naj pobegnejo, da ne bo še zanje prepozno. Tovariši so ga imeli radi, zato so ga težko pustili samega. Vendar druge rešitve ni bilo. Tovariši so pobegnili, težko ranjeni Črt pa si je vzel življenje. Ko so Italijani našli mrtvega Črta, so mu iz maščevanja odsekali glavo, jo nataknili na kov ter jo odnesli v Hudajužno, kjer so jo tudi fotografirali. Ko so se naveličali divjanja, so glavo odnesli v Tolmin, kjer so jo odvrgli.

Močnik Branko, VI.b raz.

PRVI PARTIZANSKI BUNKER BLÍZU

NAŠE VASI

V bližini naše vasi je bil bunker. Domaci izdajalci so bunker izdali. Partizani so bili pravočasno obveščeni in so se umaknili. V bunkerju je ostal partizan z zidovljeno nego. Ranjencu so dali bombo, da bi ga sovražniki ne dobili. Ko so Italijani začeli obstreljevati bunker, je vidoval, da ni več reditve, zato si je sam vzsel mrtvo življenje. Italijani so pričli in dobili partizana mrtvega. Krutim Italijanom še ni bilo dovolj. Čudovski so mu glavo, jo nataknili na velik kol, in jo nosili po vodi.

Drolo Roman, VI.b raz.

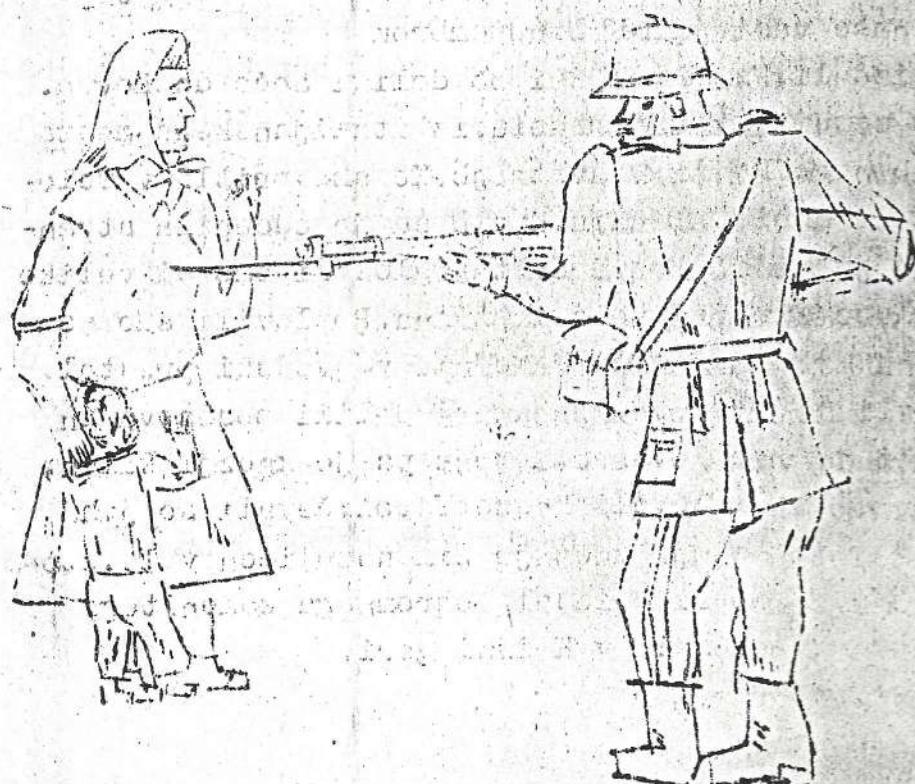
NAPAD NA TRST

Bilo je poledne 30.aprila.Moj oče ter drugi borci Liriškega odreda so si zaželeli tople hrane in počitka.Ta dan so prišli iz Hrvatske čez Masun do vasi Knežak.Vendar so morali na utrujenost pozabiti,ker je komandant dal povolje,da mora edenča po kratkem počitku kreniti na pot proti Trstu.V zgodnjih jutranjih urah prvega maja so topniške granate že padalo na pristanišče Trsta.Tako po prvih granatah so vznenamirile Trst tudi pešadijske enote,ki so se borile v prenestju.Še tisti dan so zavzeli Trst,razen ene utrdbe.Ta utrdba je kljub močnemu odporu kmalu podlegla.Obsvetzju Trsta je bil ujetih več tisoč vojakov in oficirjev ter zaplenjeno veliko orožja.

Panjtar Branko,III.razred

ČUFER ALEKSANDER

"VITA, MRTVO, ŽIVI, RAZBOJNIKI, VELIKI LVRIT
dovolj da je bilo, da je bilo
za vsega, da je bilo"

Čufec Aleksander
IV. raz.

KZ NAŠEGA ŽIVLJENJA

OGLED TOVARNE "BAČA"

Neki dan nas je tovarišica peljala v tekstilno tovarno, da bi si jo ogledali. Ta tovarna obstaja že 10 let. V njej je zaposlenih okrog 200 ljudi iz Podbrda in okoliških vasi. Nekateri se vozijo z avtobusom celo iz Tolmina.

V tovarni smo si ogledali pripravljalnico, tkalnico, suho in mokro spremstvo, šivalnico in čistilnico. Videli smo ves postopek pri izdelovanju blaga. Ogledali smo si tudi vse stroje v oddelkih. Izdelujejo blago za moške in ženske obleke. Po blagu je veliko povpraševanje na domačem in tujem trgu. Tovarna bo lahko dosegla največje uspehe, če bo imela dovolj preje.

Ortar Roggers, III. razred

OEISKALA SEM KOROŠKO

Ko sem prebrala knjigo Franceta Bevka "Rož, Podjuna, Zila", sem si tudi jaz zaželela ogledati vsaj del teh treh dolin med Karavanskimi in Visokimi Turami. Ta želja mi je uresničila dan pred 1. novembrom.

Zgodaj zjutraj smo se peljali po dolini Soče do Bovca. Od tam smo zavili proti Predolu. Iz italijanskega mesta Trbiž smo se odpeljali v Avstrijo. Ko smo prisli v Celovec, smo zavili proti Dunaju. Kmalu se je odcepila stranska cesta proti vasi Gospa Sveta. Oglejali smo si veliko gospodarsko cerkev, ki je zelo znana. Roslovili smo se od lepe koroške vasi in si ogledali vojvodski prestol. Na tem prestolu so slovenski knezi delili posestva in razsojali spore. V celovškem muzeju pa je knežji kamen, na katerem so ustoličevali kneze. Ustoličevali so jih na Krnskem gradu. Zadnji knez je bil ustoličen v 15. stoletju. V Celovcu smo si ogledali ogromnega kamenitega zmaja, ki so ga izklesali v Križni gori.

ob vzbližini Celovca je Vnbsko jezero, ki je zelo veliko.
Ob bregu plavajo labodi in ručke. Iz Celovca smo se
peljali proti Karavankam. Ko smo bili že v Jugoslaviji,
imejmo videli še krajščer je bilo ned NOE taborišče
francoskih ujetnikov, ki so gradili predor Ljubelj. To-
da tega prejora niso dokončali. V spomin na tiste čase
so postavili spomenik, v obliki človeškega okostnjaka.
Tega dne ne bom nikoli pozabila, ker vem, da v krajih,
mogli sem jih videti, živi slovenska narodna manjšina.
Ob misli, koliko hrabrih fantov in dejet je žrtvovalo
življenje za svobodo, mi je težko.

Berginc Sonja, IV. razred

IZLET NA VRSNO

Na Den pionirjev so na naši šoli organizirali izlet
na Vrsno. V Vrsnem smo si ogledali Gregorčičeve rojst-
no hišo.Tega izleta so se udeležili vsi učenci osnov-
ne šole Podbrdo.

Ob sedmih zjutraj smo se zbrali na železniški postaji.
Nekaj časa smo nadaljevali pot z vlakom, nato z avtobu-
metrom. Na noki avtobusni postaji smo izstopili, vendar še
nismo prišli na Vrsno. Po ozkor komitem klancu smo na-
daljevali pot. Po nobu so se podili sivi oblaki, skoraj
ni bilo slišati ptičjega petja in zdele se mi je, da ne
hodim po poti, ki ne vodi na Vrsno, ampak v neki tuj
kraj. Simon Gregorčič pa je gledal naravo okoli sebe s
srcem, zato jo zнал spisati toliko lepih pesmi o svo-
jem domu. Vsi upchani, vendar zadovoljni smo prišli na
Vrsno. Pred vasi je stala Gregorčičeva hiša. Bila je
preprosta, toda znažna. Po stenah so visele njegove sli-
ke. V stekleni omarici so bile shranjene knjige. Še vel-
no so imeli shranjeno posodo, katero je uporabljala šo
njegova mati. V tej preprosti hiši se je rodil pred 122
leti, Simon Gregorčič. Ker se je dobro učil, jo njegova
mati želela, da bi postal duhovnik. Čeprav nerad, se je
udal usodi in je postal duhovnik. Najprej je služboval
v Kobaridu.

Bil je vesel in zadovoljen, ker je bil blizu svojega doma. Čez šest let je bil premeščen v Rihenberg, današnji Branik. Tu je dobil prijatelja Franša Erjavca. Ker je bil daleč od Vrsna, je v velikem domotožju napisal več pesmi, ki so ga spominjali na svoj dom. (Nazaj v planinski raj) V Rihenbergu so se našli krivi presojovalci njegovih pesmi, zato je Gregorčič začel še bolje bolhati. Njegov največji sovražnik je bil Mahnič. Samo še enkrat se je odprla pesem Simonu Gregorčiču. Takrat je napisal pesmi Predsmrtnico in Posmrtnice, ki jih je izdal v tretjem zvezku Poezije. Leta 1903 mu je smrt vzela pero iz rok. Veliko njegovih pesmi je bilo objavljenih šele po njegovi smrti.

Ko smo se vračali iz Vrsna, smo si ogledali njegov grob pri cerkvici Sv. Lovrenca ter se še zadnjič ozrli proti Vrsnu, proti kraju, kjer je živel pesnik, ki je nadvse ljubil svojo domovino.

Drole Marija, VII. razred

IZLET V POČITNICAH

Zadnje dni počitnic sta nas obiskala stric iz Ljubljane in moj bratranec Ivo. Šli smo na izlet v naravo. Prišli smo do gozda. Poiskali smo si ugoden prostor, da bi malicали. Komaj smo začeli malicati, je z neke smreke padel storž. Priletel je ravno meni na glavo. Mislil sem, da mi ga je vrgel Ivo. Čez mekaj časa je stric opazil v vrhu smreke veverico. Začeli smo jo loviti. Ker je nismo mogli ujeti, smo začeli stresati drevo. Veverica je skočila na tlu in zbežala v goščavo. Mi pa smo z dolgim nosom odšli proti domu.

Valentinčič Dušan, III. raz.

NAŠ MAČEK

Mi imamo majhnega muca. Zelo rad se igra. Karkoli naj delam, vedno mi zleže na ramo. Ko so vrata odprta, je vedno na pragu in prosi kruha. Kadar grem v šolo vedno hoče za mano. Zato ga moram zapreti v kuhinjo.

Drole Peter, III. razred

IZLET NA POHORJE

V počitnicah smo šli na izlet na Pohorje. Spotoma smo se ustavili v vasi Frančolovo. Med vojno so bili tam hudi boji. Partizani so ubili nemškega oficirja. Nemci so se maščevali. Iz celjskih zaporov so pripeljali sto zapornikov in jih obesili na bljižna drevesa. Po vajni so jih postavili spoeminke.

Drolo Marjan, III.razred

PTICE

Mnogokrat skozi okno opazujem ptice, ki jih je vedno polno za našo hišo. So vseh vrst. Največ pa je vrabcev. Teht je cel trop. Sosed je vedno jezi nanje, ker ne sejojo in ne žanjejo, pa so vedno siti, ker njemu kradejo pšenico. Ko pride ponlad se v bljižni hrast naselita kosa. Skbno si spletata gnezdo. Zanimivo je to, da nosi bilke vedno samec. Samica pa prazna žeta zraven njega. To pomeni, da je kos velik kavalir. Včeraj sem videl lepo pastirico, ki je pobirala zadnja zrna na njivi. Pozimi bom postavil pred okno ptičnik in krmil lačne ptičke. Na levem bregu Bače je majhen smrekov gozdicek. V vrhovih teh smrek vedno kričijo srake.

Dekskobler Igor, III.razred

NA POČITNICAH SEM BIL V UMACU

Leto prejje počitnice sem preživel nadvso lepo. Z bratom in s tabornikom iz Kanala sem šel za tri tedne na taborenje v Umag. Na taborenjem sem doživel mnogo lepega. Imeli dva taborna ognja. Eden je bil posvečen 22. juliju, Dnevu ustaje. Praznovanje v naravi ob tabornem ognju, je bilo zame nekaj posebnega. Vodja tabora mi je priporočeval partizanske zgodbe, ki jih je sam doživel. Tabornice in taborniki smo peli lepe taborniške in partizanske pesmi.

Proslava se je zavlečla dolgo v noč. Žal, pa sem bil tisti večer stražar in sem moral kmalu oditi čuvati pluhnovi dom. Še si želim počitnic ob morju, saj je bilo letošnje taborjenje zano nepozabno doživetje.

Obid Marjan, V.razred

PRVI STEG

Vseko jutro, ko se zbudim, hitro pogledam skozi okno kakšno je vreme. Zelo sem se razvesolil, ko sem pred dnevi zagledal sneg. Hitro sem vstal in šel na podstr strošje po smuci. Šel sem se smučat. Snega pa se nisp razveselile gozdne živali, ker jih zabe in nimajo hrane. Tudi ptički žalostno čivkajo okoli hiš, ker so lačne. Zato jim moramo dajati hrane. Tudi jaz bom naredil krmilnico, da jim bom dajal zrnja.

Šorli Davorin, II.razred

VIDELA SEM GAMSE

Dolgo sem si želela, da bi videla živoga gamsa. Nekoč pa mi je oče povodel, da bo mesel gamsom sol. Šla sem z njim.

Dolgo časa sva hodila in končno prisla v gozd. Nenadoma je bilo sličal neko sumenje. Ozbilje sva trop gamsov. Bilo jih je kar šest. Skrila sva se jim in jih opazovala. Nenadoma pa je vodenica začutila, da nekaj ni v redu. Napeto je orecovala in noju končno opazila. Hitro je zbrlizgala. Vsi gamsi so se pognali za njo. Tekli so zelo. Hitro, zato jih naenkrat ni bilo več videti. Šla sva dolje in prišla do bolnice. Oče je dal sol v solnico. Nato svu so vrnili domov. Nekoli ne bom pozabila tega dogodka. Želim, da bi še kmogokrat videla gamsa.

Kusterle Marinka, IV.raz.

CIRKUS "ORFEI"

v Ti. V Ljubljani je bil pred kratkim cirkus z imenom "Orfei". Tudi naša šola je organizirala izlet v točko, eden Ljubljano. Ko sem doma vprašala očeta, če bom lahko pričakovala, da mi je takoj dovolil. Zelo težko sem pričakovala, da bo odhodni dan.

Ta dan je karlu prišel in po končanem pouku smo se zbrali in odpeljali z avtobusom proti Petrovem brdu. Čez nekaj časa smo se v prijetni vožnji spuščali po odprtih

Selški dolini. Hitro smo se bližali Ljubljanski kotlini. Zavili smo med visoke stavbe, po širokih ljubljanskih ulicah. Radovedno smo pričakovali kdaj bomo zagledali velik šotor. Ni bilo dolgo, ko se nam je vzhodno ozadje uresničila. Kmalu so vhod odprli in znašli smo se v velikem prostoru, ki je bil pokrit s plateno streho. V njem si videli stole, na sredi velikoga prostora pa sta stala dve.

Predstava se je začela. Predstavili so se nam izvrstni kolosrni, ki so znali mnogo umetnij. Med odmori so nas zabavali majhni možički - klovni. Nato so se na odru pojavili sloni, za njimi kamale, konji. Zelo nestrpno sem pričakovala, kdaj bodo nastopili levi, tigri in melvedi. Kmalu smo videli tudi te. Zveri so se mi zdale krvoločne, toda, ko je naša rojakinja - dresorka teh živali, utaknila glavo v žrelo leva, je zavladala v prostoru popolna tišine in celo moji prijatelji so utihnili. Tudi te, drugače divje, živali so znale razne umetnije.

Elizabet je konec predstave, a visoko pod strohom šotorja smo zagledali akrobate, ki so znali izvesti celo vsto drznih skokov in vaj. S to točko je bil program končan.

Ljubljanske ulice so bile že razsvetljene, ko smo se vračali domov. Čeprav smo bili od dolge vožnje utrujeni, smo doma živahno pripevajovali o cirkusu in domači so nas z zanimanjem poslušali.

OEISKALI SMO ŽELEZARNO

V začetku letosnjega leta smo odšli na poučno ekskurzijo v jeseniško železarno. Ko smo si nadeli varnostno čelade, nas je prijazni vodič nijprej peljal, lahko bi rekli, v glavo tovarne, v kontrolno sobo, kjer se z aparaturami ureja vsa tovarna. Obenem pa smo videli tudi tri velike turbine za zračenje. Leta 1936 so vsoptri turbine odpovedale in prišlo je do eksplozije, na srečo brez žrtev. Nato smo si pričeli ogledovati obrate tovarne. Najpraj smo videli plavž, nato pa vlivanje tekočega železa v kalupe. Vodič nam je ob tem razlagal, kolika je notranjost plavža, kdaj je prebod plavža in td. V martinarni so na prošnjo vodiča odprli zaslon pred pečjo. Tako smo videli nočan obločni plamen, ki je žarel v peči. Iz martinarne smo odšli v valjarno. Tu je vroči vlek žice. Debele kose železa tóliko časa valjajo in vlečejo, da se stanjujo. Tudi tu nam je vodič razložil to in ono stvar. Nato smo si ogledali novo električno peč. Vodič nas je odpeljal še v muzej o razvoju železarstva na Gorenjskem. Muzej je res lep in pohvale vreden. Na koncu smo si ogledali še predolavljne obrate: mrzli vlek žice, pločevinastih trakov, žeblijev.

Jeseniška železarna je za našo industrijo zelo pomembna, saj v njej pridobivamo številne železne predmete, in mnogo surovega železa, pa tudi jekla, v njej pa najdejo kruh mnogi delavci.

Rudi Nagode, VIII. razred

ORIENTACIJSKI POHOD

Tovarišica razredničarka nam jo povedala, da bomo imeli tekovanje med razredi. Ko smo se drugi dan zbrali, pred šolo, so nas razvrstili po skupinah. V skupini, ki so jo sestavljali: Bizjak Boris, Čufer Jožko, Čufer Ivan, sem bil tudi jaz.

Vodja naše skupine je bil Bizjak Boris. Tovariš Smolnikar mu je dal list, na katerem so bila navodila. Nekej minut po projemu navodil je tudi naša skupina odšla na pot. Šli smo od šole na cesto in od tam po starici cesti na pokopališče. Tam nas je že čakala prva naloga. Vodja je prebral navodila in napisal nalogu. Nato smo šli na most in dalje po staricicesti. V navodilih je pisalo, da moramo poižkatki kapo in list, a tega naša skupina ni našla. Tako smo šli dalje in našli še eno nalogu. Dobiti smo morali kontrolo, da se nam je podpisala na list. Čakali sta nas še dve nalogi. Zadnja jo bila pri gasilskem domu. Ko smo rešili še zadnjo nalogu, smo hitro tekli na cilj - na šolsko dvorišče. Ko smo pritekli do šole, smo tam oddali list z nalogami in, odšli v kuhinjo. V kuhinji so nam postregli z malico. Skupni čas smo imeli 30 minut. Ko, so tovarišice preledale naš list, smo imeli vse naloge pravilno rešene. Na končnem rezultatu pa so nam dodali še dve minuti, da smo imeli potem skupen čas 32 minut. Ko je tovaris ravnatelj prebral rezultate tekmovanja, smo kar poskušili od veselja, kajti skupina, ki je zmagała je bila naša.

Bili smo vesoli in smo sklenili, da se bomo tudi prihodnjic potrudili in obiržali prvo mesto.

Erišar Bogdan, VII.a raz.

DELO PIONIRSKE ORGANIZACIJE

Polni sklopov in načrtov smo zopot prestopili šolski prag.

29. septembra smo na Dan pionirjev odšli na Vrsno. Tam smo si uveljavili Gregorčičeve rojstno hišo.

Kamnu potem pohodu smo sklicali odročno konferenco, kar naj bi ponovilo začetek rednega dela našega odroda. Na tej konferenci smo sklenili, da bomo nadaljevali Pionirske igre 1966 - 1967, ki se bodo pričele na dan Republike in bodo potekale z naslovom: Kdo več vo', kdo bolje zna.

-čni. Slišali smo tudi nove predstavnike.

Predstavniki so:

VIII.razred Nagode Rudi,Dakskobler Frančko

VII.razred Kos Drago,Ušaj Vili,Čufer Dorica

VII.b razred Kovač Ada,Boguš Irena,Erišar Vlado

VI.a razred Mavri Jožko,Esjak Nevenka,Drole Anka

VI.b razred Pajntar Rozka,Močnik Frančko,Kikelj Anica

V.razred Kos Vinko,Prezelj Slavko,Miskar Erika,

Obid Marjan

IV.razred Berginc Sonja,Pajntar Igor,Torkar Silva

III.razred Beguš Ema,Dakskobler Igor

II.razred Kogoč Marko,Kos Slavko

Odborniki:

VIII.razred Drole Ivica,Dakskobler Marko

VII.a razred Frelih Tatjana

VII.b Kovač Ada

VI.a Esjak Lidija

VI.b Rejc Dragica

V.Kos Vinko,Obid Marjan

IV.Berginc Sonja,Pajntar Igor

III.Beguš Ema,Dakskobler Igor

II.Kos Slavko,Kogoč Marko

Predsednik:

Kovač Ada

Tajnik:

Esjak Lidija

Elagajnik:

Drole Ivica

Predstavniki razrednih skupnosti naj bi skrbeli za red in mir v šoli.S svojim učenjem in vedenjem naj bi bili zgled ostalim pionirjem.

Sprejeli smo sklep o ustanovitvi šahovskega,nazivno-teniškega in smučarskega krožka.Še vedno bomo izdajali list "Šolarček".

Na koncu sestanka smo bili vsi polni upanja in vere, da bomo uspešno opravljali vse naloge pionirske organizacije.

Tako smo 1.novembra počastili spomenik padlim borcem v Podbrdu.Čeka nas še veliko nalog.

Da bomo svoje delo čim bolje in uspešnejše opravljali,prosimо svoje tovariše učitelje,da bi nam pomagali in svetovali.

Učenci-

RAZREDNO POROČILO

V razredu nas je sedemnajst. Z našim znanjem im narljivostjo se ne moremo pohvaliti. Tovarišica nam pravi, da smo pri pisanju zelo površni, pa tudi grdo pišemo. Slabo napredujemo tudi v računstvu. Sest učencev v razredu zaostaja. Doma bi morali snov bolj utrijevati. Razveseljivo pa je, da smo se v disciplini nekoliko poboljšali. V razredu ne razgrajamo več tako, od kar dobivamo "črno pikó" za vsak prekréck.

II. razred

POROČILO RAZREDNE SKUPNOSTI

V našem razredu je 27 učencev. Solo vse redno obiskujemo. Vse prekalo pa se potrudimo pri učenju. Nekateri učenci precej zaostajajo in ne kažejo volje do dela, čeprav jih tovarišica pogosto opominja. Tudi z disciplino ne moremo biti zadovoljni. Posebno dečki so skoraj vsi razgrajači in jim oponini le lalo zaležajo. Vsi so bomo morali potruditi, da bomo poboljšali učni uspeh in disciplino, kajti prav kmalu bo tu polletje in z njim spričevala.

III. razred

Učni uspeh v našem razredu ni še takšen kot bi moral biti. V razredu so še učenci, ki se premalo učijo. So pa tudi taki, ki se težko učijo, zato smo sklenili, da bodo boljši učenci tem pomagali, ja bodo imeli vsaj pozitiven uspeh.

Kot vsako leto smo tudi letos težko čakali, da začne delati knjižnica, ker zelo radi beremo. Knjige pridejo zamenjujemo med seboj.

Problemo imamo še z disciplino v odmorih. Sklenili smo, da se bo vsak učenec v razredu potrudil, da bosta tudi v odmorih včadala red in tišina.

Več kot polovica učencev se je prijavila, da bo začela hoditi k Šahovskemu krožku, ki bo začel kmalu delovati.

IV. razred

Naša razredna skupnost je imela sestanek dvakrat. Na njih smo razpravljali v glavnem o disciplini in učenju. Ker je našem razredu veliko učencov, a malo pridnih, ni v odmorih nobene discipline. Zato je naš razred v tem naj slabši. Učenje nam ne dela velikih proglašavic. Na prvih redovalnih konferenči je bil naš razred red dopoldanskimi najboljši. Izdelalolo je 57,9%. Med nami je tudi nekaj neprizadetnih učencev. Uprijmo, da se bodoiti kmalu poboljšali. V razredu je tudi neka razgrajačev, ki jih pri rezre ni urí primerno kaznujev. Najbolj so prizadetni člani razredne skupnosti. V našem razredu se zelo veselimo dela v krožkih.

V. razred

Naš razred je mel naajslobščini razrednično šoli. To se je videlo že kmalu po začetku pouka, po prvi redovalni konferenci pa jo bili že vogn znano, tudi smo precej ukorov in opominov. Mnogi od teh niso bili potrebeni. Saj so nekateri poslali lepobo. Sto se najbolj odlikujejoča Dokščekler Jožo in Mlakur, Ivan. Imata pohvalne vredne velenje, saj se oblaščata "najbolje" od vseh učencev v razredu. Zadnjo časo sta se nekako poboljšalo in želimo jima, da bi se še bolj potrudili. Drugi učenci so v redu, zoperav bi lahko nekateri imeli svoj učni uspeh precej boljši. Ker jo bai naš uspeh ob prvi redovalni konferenci tako slab in nezačuvljiv, upamo, da nam bodo te graje in opomini v opomin, da ce bomo popoljšali v učenju in disciplini in tako izvignili uglo ovojega razreda.

VI.a razred

Dne 17.11.1966 je bila prva redovalna konferenca. Čeprav si je naš razred delil drugo in tretje mesto je bilo vse eno veliko nezajostnih ocen. Največ jih je bilo iz angleščine, pa tudi v drugih predmetih je bilo veliko. Zato bo treba krepkeje prijeti za delo, da se bodo ocene izboljšale.

Naj omenim še disciplino. Ta pri nas ni najboljša. V našem razredu imamo veliko razgrajačev, med katerimi se najbolj odlikujeta Klavžar Danilo in Kos Brane. "Plenkanje" smo letos še kar dobro proprečili. Samo nekateri še zmeraj ne pišejo domačih nalog. To se vidi tudi po uspehu. Ta, ki še vedno ne piše domačih nalog, je Kos Brane, ki je tudi naajslobšči v razredu. Sa o en sklep imamo: poboljšali se bomo ter izvignili uspeh in disciplino našega razreda.

VI.b razred

Naš razred ob prvi redovalni konferenci ni imel zadovoljivega uspeha, saj jih je izjihalo celo 50%. Vzrok je največ v lenobi. Malo takih je, ki ce trudijo. Ia bi popravilo uspeh, pa ga ne morejo. To sta Frelih Žvetka in Čufar Monika. Tudi glede discipline ni preveč tebro, saj smo takoj za petim razredom. V odgovornosti nekateri lovijo v razredu in z njimi frčijo, tudi stadi.

Dokaz za lenobo je ta, da dva učenka Darcie in Štefanec nista dobitno celo v likovnem pouku. Več je tarih, ki imajo po več opominov in graj. Tudi "plenkanje" je ranjivo. Po končnem pouku je večkrat polno papirjev po tleh. Pospravljanje razreda je bližnjši rok, tisti, ki niso preveč vosteni.

V našem razredu je precej športnikov. Skupina je 7.a je bila prva na orientacijskem položaju.

VII.a razred

Na razrednem sestanku smo se pogovarjali predvsem o učnom uspehu in disciplini. Naš učni uspeh je zelo slab, saj imajo nekateri 6-7 nezadostnih ocen. Toda sklenili smo, da bodo čvrsto prijeli za delo in popravili nezadostno oceno. Prez navedenih ocen jih je 31%, to se pravi 7 učencev.

Tudi disciplina ni najboljša. Posebno pod odmori so lovi v razredu. Pa tudi ned urani nismo najbolj disciplinirani. Na sestanku smo omorili tudi krožke. Zelo se veselimo nemškega tenisa in dramske prireditve. Upravo, da bo naš učni uspeh ob drugi redovalni konferenci boljši. Ick je vrtanje.

OB. I. REDOVALNI KONFERENCI

Letos je začenje leta, da smo na tej šoli. Zato bi bilo potrebno, da bi dajali zgled drugim, nižjim razredom. Vendar je bili učenci ob prvi redovalni konferenci slab. Od 23 učencev jih je bilo 9 brez negativnih ocen, eden pa je bil neocenjen. To se pravi, da jih je izdelalo 53,3%. Vzrok slabemu uspehu je predvsem tonoba in katerih učenecv, dva učence pa nimata po svoji krivdi slabih ocen, ker sta dolgo manjkala v šoli. Tudi disciplina je slaba.

Izeli smo sestanek razredne skupnosti, kjer smo se pogovarjali o disciplini in učenju. Posebno nekateri učenci bi se morali potrujiti. Vendar mislimo, da se bomo popravili.

OB. II. REDOVALNI KONFERENCI

Složnaču gotovitev predvalnega konference je, da učni uspeh delajo začetki. Zaostno je to, da upravljanec njačita VIII.b in VIII.a razred. Ne moremo reči, da je temu vzrok še počitniško obdobje, saj je od počitnic preteklo že dva meseca in pol. Vzroki so prav gotovo drugje in to v prenajhni pričadevnosti. Grehi napravljeni v začetku šolskega leta, se le počasi odpuščajo in zelo radi zapuščajo posledice v končnem spričevalu. Podrobnejši pregled uspeha je sledeč:

Razred St. uč. brez nez. neoc. z opom. ali gr. % izd.

V.	38	21	17	57,9
VI.a	20	8	12	40,0
VI.b	22	11	11	50,0
VII.a	22	11	11	50,0
VII.b	22	7	15	31,8
VIII.	23	9	13	33,3

Slabim uspehom je pridružena tudi slaba disciplina. Zlasti se opaža izredno malomaren odnos do družbene lastnino. V kolikor bo šlo tako naprej, bo šola primorana v II. polletju ponovno uvesti obvezno kavcijo, iz katere se bo krila nastala škoda. Vsi se morate zavedati, da uničujete svojo lastnino.

Zakon o osnovni šoli točno navaja katere so pravice in dolžnosti učencev.

Prav gotovo je maša največja dolžnost, da se učite. Obenem pa morate spoštovati tudi pravila, ki določajo za vse šoloobvezne učence, da so v času pouka ob 20 doma. Pred kratkim, ko je v Podbrdu gostovala varietetska skupina, so nekateri učenci, kljub prepovedi, obiskali večerno predstavo. Starši teh učencev so prijavljjeni sodniku za prekrške, ki bo ustrezno ukrepal. Vsi tisti učenci, ki so obiskali večerno predstavo na Grahovem, pa so kaznoveni z opominom po ravnatelju. Za vse tiste, ki ste bili opominjani ali grajanici ob I. redovalni konferenci, je sedaj zadnji čas, da zagrabite pošteno za delo ter da popravite slabe ocene. Zimske počitnice so zelo blizu in zimske radosti so precej skaljene, če je spričevalo slabo.

Ravnatelj

OBČINSKO PRVENSTVO V NAMIZNEM TENISU

V nedeljo, 20. novembra, je bilo v Podbrdu občinsko pionirske prvenstvo v nemiznem tenisu.

Ta šport se je pričel razvijati v Podbrdu že pred več leti. Tovarna "Bača" je naredila dve mizi, na katerih so takratni šolarji igrali. Eno mizo so imeli v postajni čakalnici in v prostoru, ki je služil za razne sestanke. Toda takrat ta šport še ni bil priljubljen, saj se je zanj navduševalo le nekaj šolarjev. Kasneje se je ena miza zlomila, drugo pa so nesli v šolo, zakaj šola je bila nova in v njej je bilo dovolj prostora za mizo. Takrat se je veliko učencev začelo navduševati za namizni tenis.

Najboljši igralci so se pomerili na naši šoli z igralci iz Bohinjske Bistrike in jih premagali. Najbolj uspešen igralec je bil Štendler Cveto, ki ni nobene igre izgubil.

Druga tekma je bila zopet med Podbrčani in igralci iz Bohinjske Bistrike, toda takrat na njihovi šoli. Zopet so moralni Bohinj zapustiti in to je bila že naša druga zmaga. Najboljši igralec je bil prav gotovo Matelič Edi, saj ni nobene igre izgubil.

Po tem tekmovanju in po ogledu SPENT-a v dvorani v Tivoliju, se je pričelo vedno več šolarjev zanimati za namizni tenis. Na šoli smo kupili z denarjem iz pionirske blagajne novo mizo. Treniral nas je tovariš Smolnikar, kateremu gre vsa zahvala za naše zmage.

Kmalu pa se je približal 20. november, od katerega smo si igralci našnega tenisa veliko obetali. V nedeljo so se zbrali na šoli "Simon Kos" v Podbrdu tekmovalci iz Tolminja, Kobarida, Lovca in Podbrda. Ob 9. uri se je pričelo s tekmovanjem posameznikov. V finalih so se srečali trije Podbrčani. Tega smo bili zelo veseli, saj so tako ostala prva tri mesta na naši šoli. Zmagal je Valentincič Miran, toda najbolj popularen je bil Mlakar Slavko, ki si je s svojo lepo in zanimivo igro priboril simpatije vseh gledalcev, ki so navajali za Podbrdo. Zanimivo je to, da je bil Slavko eden najmanjših igračev. Zasedel je tretje mesto, drugo pa Valentincič Bogdan.

Največje presenečenje za Podbrdo je znaga deklic, ki so bile popolnoma brez treninga, toda so vseeno zasedle prvo mesto in drugo. Prvo si je priborila Cvetka Jožica, drugo pa Šorli Gvetka.

Po teh tekmovanjih je bil odmor in kosilo za vse tekmovalce.

Ob pol dveh se je začelo ekipno tekmovanje. Tudi v ekipnem tekmovanju nam gostje niso bili kos in smo zasedli prvo mesto. Drugo mesto so zasedli učenci iz Lovca, tretje iz Tolminja, z zadnjim mestom pa se je moral zadovoljiti Kobarid.

Po tekmovanju je bila častna podelitev diplom. Dobili smo jih kar šest in s tem zasedli vse prva mesta. Največja zasluga za ta uspeh gre tovariu Smolnikarji in zato smo veseli, ker smo z zhogo pokazali, da se ni zaman trudil z nami.

Valentincič Miroslav

ZABAVNI KOTIČEK

PARTIZANSKA ŠOLA

V okolici Lovca pravijo krompirju čompe. Marsikdo ne ve, kaj so čompe. Nekega dne so partizani nabirali povasi hrano. Vse povsod so dobili samo krompir. Ko pridejo do starega kmota, ga vprašajo, če ima kaj hrane za partizane. Rekel jim je, da lahko da samo čompe, ker danes tudi sami nimajo. Partizani so se razveselili in bodo dobili nekaj boljšega, pa so hitro skrivali utresli iz nahrbtnikov krompir. Vse lo so odhádali za kmotom v klet. Kmet jim je pokazal v kotu krompir in jim rekel: "Lo naberite si čompe, kolikor hočate!" Partizani so se zčeli na vos glas smojati, ko so zopet dobili krompir.

Manfreda Vasilič, III. raz.

V ŠOLI

Učili smo se o letnih časih: "Povej, Mihec, v katerem času obiramo jabolka?" "Kadar nas gospodan ne vidi!"

Kogoj Marko, II. razred

V šoli je Jurček dobil 5. Drugi dan pa je dobil eno. Ko je prišel domov, je rekel mani: "Danes imam že šest v redovalnici."

Kaltnekar Marko, V. raz.

Neka sošolka odkrije svoji prijateljici nekaj skrivnosti in jo prosi, da bi jih nikomur ne povedala. "Brez skrbi bodi," ji odgovori prijateljica, "bom molčala kakor ti."

Šturm Metka, IV. raz.

UGANKE

Zakaj vlak na postaji stoji?

Ima dva vratarja,
dve krili,
dvaindvajset glav,
štiriinštirideset nog,
štiriinštirideset rök,
vse skupaj skače po zelenem polju.
Kaj je to?

Manfreja Elvira, II. raz.

PREMISLI - ODGOVORI

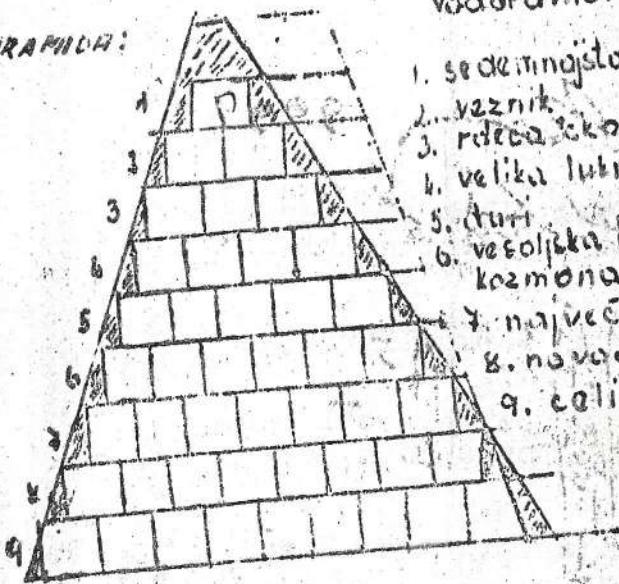
- 1) Kdo je naboljši jugoslovanski športnik v orodni telovadbi?
- 2) Kdo je bil Charles Darwin?
- 3) Kdo je avtor verza:

Sem dolgo upal in se bal,
slovo sem upu, strahu dal,
srce je prazno, srečno ni,
nazaj si up in strah želi.

- 4) Kje je pri nas največja ladjedolnica?
- 5) V času katerega vladarja je rimske cesarstvo dobilo največji obseg?
- 6) Kdo je komponist opere z naslovom *Travista*?

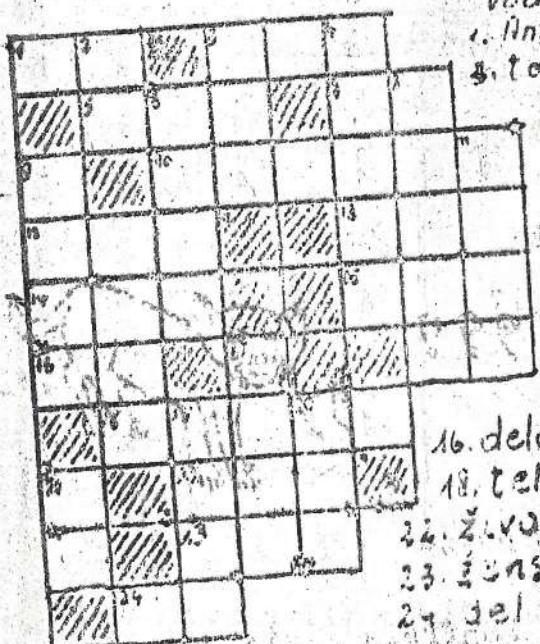
- a) Puccini
- b) Verdi
- c) Händel

DIFERENCIJA:

Vodoravno:

1. sedemnajsta črka abecede
2. veznik
3. rdeča žkočina v živem telesu
4. velika lutnja
5. duri
6. vesoljska ladja v kateri sta pokopani kozmonauti Aleksej in Beting jev
7. največji planet
8. novodno pisalo
9. celina

Vodoravno:

1. Anton Hrkerc
2. tovarna na Primorskem
3. zelen mto
4. 100 m²
5. televec
6. član družine
7. žensko ime
8. zver iz rodu močak
9. zacumbaba
10. delavsko ljudstvo
11. televizijski zaslon
12. živoč
13. ženski obraz
14. del

Navpično:

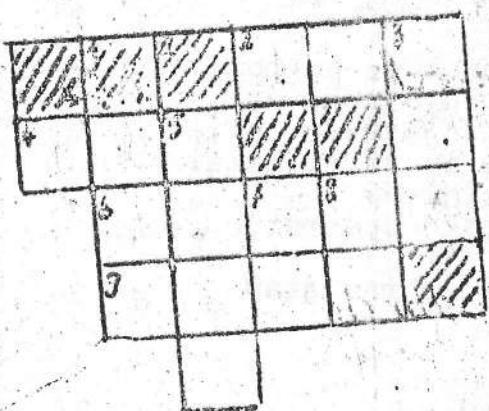
1. karta
2. pod
3. coln
4. žito
5. element
6. tvorba avtom.
7. brstenje
8. gorovje v SSSR
9. pokrajina na Primorskem
10. uradni spis
11. France Prešeren

VODORAVNO:

1. reka v Afriki
2. otok ob jadranski obali
3. cirkuski prostor
4. mesto v Koreji

NAVPICNO:

1. pokrajina v Sloveniji
2. posje ime
3. velik ogenj
4. dva samoučasnika
5. dva soglašnika

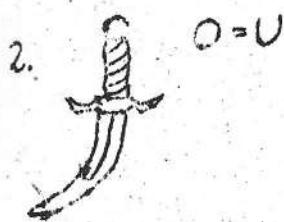
REBUSI

1,2,3,4,5,6

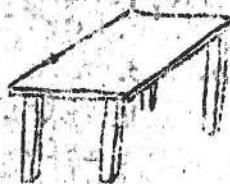
999

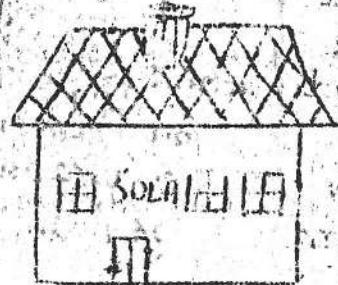
O=U

4.

999

999

Odgovoritveni list: 8. razred

Glosito pionirskega odredu -

"FRANC BEK"

Osnovno šola "Simon Kos" Podbrdo

Školski let: 2012/2013